

N:o 82.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 18 maj 1892.

— — — — Andra Kammaren den 19 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter stenarbetaren Erik Andersson.

(Statsutskottets utlåtande n:o 67.)

Till Konungen.

Enligt hvad af en till Riksdagen aflåten proposition af den 8 april innevarande år inhemtas, hade stenarbetaren Erik Andersson affidit i Umeå den 12 september 1889 utan att efterlemna några vid boupptecknings-tillfället den 14 januari 1890 kända arfvingar. Enär ej heller någon arfvinge med lagligen berättigadt anspråk inom den i 15 kap. 6 § ärfdebalken stadgade tid anmält sig, hade rådstufvurätten i Umeå, på yrkande af kammaradvokatfiskalembetet, genom utslag den 24 augusti 1891, hvilket vunnit laga kraft, förklarat, att qvarlåtenskapen efter Erik Andersson skulle såsom danaarf tillfalla Eders Kongl. Maj:t och kronan, i anledning hvaraf stadskassören Gustaf Löf, i egenskap af god man för förvaltningen af ifrågavarande qvarlåtenskap, förpligtats att, jemlikt en af Löf till rådstufvurätten ingifven redovisningsräkning öfver samma qvarlåtenskap, till kammaradvokatfiskalsembetet utgifva ett belopp af 506 kronor 95 öre jemte derå uppburen ränta.

I en till Eders Kongl. Maj:t den 1 sistlidne mars ingifven skrift hade hemmansegaren Johan Lindroth i Fillsta, såsom förmyndare för ogifta Kristina Eriksdotters i Mälång omyndiga barn, sönerna Per Gustaf och Karl Emanuel samt dottern Selma Gunilla, på anförda skäl anhållit, att kronans rätt till danaarf efter Erik Andersson, hvilken vore fader till sökandens bemälda myndlingar, måtte efterskänkas till förmån för Kristina Eriksdotter och hennes omförmälda tre barn.

Efter vederbörande myndigheters hörande har Eders Kongl. Maj:t med afseende å hvad i ärendet förekommit nu föreslagit Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel måtte öfverlåtas till ena hälften på Kristina Eriksdotter och till andra hälften på hennes ofvannämnda barn, sönerna Per Gustaf och Karl Emanuel samt dottern Selma Gunilla.

Härefter har för Riksdagen meddelats, att till Eders Kongl. Maj:t ingifvits en ansökning af J. A. Rådeberg i Östersund om utbekommande ur Erik Anderssons kvarlåtenskap af likvid för en fordran på grund af en den 8 januari 1887 af Erik Andersson och Kristina Andersson utfärdad skuldförbindelse å 216 kronor 64 öre jemte sex procent ränta; och hade denna ansökning blifvit remitterad till utlåtande af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Vesterbottens län.

Utan att ingå i något slags bedömande af det sålunda mot Erik Anderssons sterbhus framställda fordringsanspråk, har Riksdagen på grund af hvad i ärendet förekommit, ansett den rätt, kronan kan på grund af lagens föreskrift om danaarf ega till ifrågavarande medel, böra, på sätt Eders Kongl. Maj:t föreslagit, efterskänkas; och har Riksdagen därför medgifvit, att den rätt kronan må ega till ifrågavarande medel, i den mån de äro danaarf, må öfverlåtas till ena hälften på Kristina Eriksdotter och till andra hälften på hennes ofvannämnda barn, sönerna Per Gustaf och Karl Emanuel samt dottern Selma Gunilla.

Stockholm den 19 maj 1892.

Med undersätlig vördnad.